

Újíts meg

Refr: És én itt állok, a lelkem kitérve és csak arra vágyok, hogy tölts meg újra,

Szellemeddel újíts meg!

Hadd legyek a Te cserépedényed, melyből átragyog, átragyog fényed!

1. versszak:

Évezredek elteltek, de a világ őrzi nyomát egy tettnek...

Nem múlik el úgy éj sem nap, hogy kiszáradt szívek

Vízre ne vágnának

Alszik a világ és a csendbe, Hozzád kiáltunk epekedve!

Hol a régi tűz, ami betölt, átkarol, melynek szeretetétől

Minden bilincs földre hull

Refr: És én itt állok, a lelkem kitérve és csak arra vágyok, hogy tölts meg újra,

Szellemeddel újíts meg!

Hadd legyek a Te cserépedényed, melyből átragyog, átragyog fényed!

2. versszak:

Messziről hangja szól egy kürtnek

A sír üres, a halál felett győztek

Elvégeztetett! Szellemünk szabaddá lett

És Földünk a mennyel, újra összekötöttetett

Oly sok év után, a lelkünk tűzben ég

Hadd legyünk, mint rég! A száraz csont már újra él

Refr: És én itt állok, a lelkem kitérve és csak arra vágyok, hogy tölts meg újra,

Szellemeddel újíts meg!

Hadd legyek a Te cserépedényed, melyből átragyog, átragyog fényed! (2X)